

galicia

incerteza

xoves 22 outubro

20.00h

Café Moderno Afundación
Pontevedra

Incerteza

con Ana Ulla Miguel
(astrofísica)

máis información:
cultura.gal
vertixesonora.net

música en diálogo
coa arte,
coa ciencia
e co pensamento
contemporáneos

//Afundación
Obra Social ABANCA

Vicerreitoría do
Campus de Pontevedra
Universidade de Vigo

vertixe sonora
ensemble

 XUNTA
DE GALICIA

Incerteza

xoves 22 outubro ás 20.00 h

Café Moderno Afundación (Pontevedra)

<p>con Ana Ulla Miguel (astrofísica)</p>
<p>PROGRAMA: Joan Bagés (España, 1977) ...se ti non estiveses observándome, eu non estaría aquí... que incerteza! (2011-15) fruta, clarinete, saxofón, violín, cello, piano, percusión, electrónica.</p>

VERTIXE SONORA ENSEMBLE

Alessandra Rombolà, fruta / Felipe Agell, clarinete / Pablo Coello, saxofón / Mario Peris, violín / Aïlsa J. Regina, cello / David Durán, piano / Diego Ventoso, percusión / Santiago Ferreira, deseño de son / Joan Bagés , electrónica en vivo

Joan Bagés

Pero, como sabe unha partícula se ten que ir aquí ou de acolá? Pois ben, a ecuación de Schrodinger da física cuántica dínos que, en realidade, cada partícula vai en ambas as direccións á vez. E mesmo podemos ver a manifestación directa dese fenómeno con dous puntos aquí. O inquietante é que eu tamén estou feito, por suposto, de pequenas partículas elementais. Así que, se as partículas poden estar en dous lugares á vez, entón tamén eu debería ser quen de estar en dous lugares simultaneamente. Pero cando me miras, vesme nun único lugar, polo menos cando estás sobrio! E que é o que acontece?

Trátase dun dos misterios máis profundos da física e os expertos levan case cen anos discutíndoo. Pero eu coido que sí, que podo estar en dous lugares diferentes á vez, e que, se as miñas partículas están tanto aquí (aquí está Max) coma acolá, entón as partículas de aquí sentirán que están só aquí e non serán conscientes en absoluto da versión paralela que tamén existe delas. E o outro Max tamén pensará que o seu é o que ocorreu. De feito, é coma se a nosa realidade se dividise en dous universos paralelos (o eu de aquí e o eu de acolá). Podemos comezar cun universo, pero logo divídese en moitos. E así sucede cada vez que tomamos unha decisión, como “poño a camisa azul ou a branca”. Inevitablemente tomaches as dúas decisións, como resultado do que fixeron algunhas partículas do teu cerebro. Existe, por tanto, outra versión na que ambos estamos a conversar, pero ti levas vestida unha camisa branca para a entrevista. Ademais, pódense producir cambios moito máis drásticos, porque mesmo o feito de que se formase a Terra aquí tivo que ver con pequenos detalles durante a inflación que se amplificaron, de maneira que hai universos paralelos nos que a Terra está nun lugar distinto, e tamén universos paralelos onde a Terra nin tan sequera existe.

Max Tegmark

Max Tegmark. Entrevista de Eduard Punset con Max Tegmark, cosmólogo e profesor no Massachusetts Institute of Technology. Boston, 16 de abril de 2011. Redes. En busca de otros universos, emitido o domingo, 26 de febreiro de 2012, en La 2 de TVE

Joan Bagés

As matemáticas —co apoio da física de partículas e da astrofísica— suxiren que a realidade está poboada dunha infinidade de universos, algúns completamente distintos do noso e outros idénticos. A doutora en astrofísica Ana Ulla Miguel, Galega Destacada 2014 dos premios da Asociación Diálogos 90, explicará o estado da cuestión na actualidade.

Profundamente fascinado polos achados no campo da astronomía, o compositor Joan Bagés i Rubí desenvolveu especialmente para este proxecto a obra que hoxe presentamos. Formulada coma unha cosmogonía sonora que actualiza as teorías máis avanzadas de explicación do noso universo, en ...se ti non estiveses observándome, eu non estaría aquí... que incerteza!, nunha combinación de física cuántica e matemática avanzada, insinúase unha realidade composta dun número infindo de universos ou multiversos.

Esta obra explora o concepto de multiverso e a teoría cuántica como metáfora da articulación sonora, na que tanto os grupos instrumentais, a escritura musical, os recursos empregados así como os modos de produción sonora representan unha realidade múltiple que os científicos identifican coa nosa realidade física. Aínda que, sinceramente, pareza ciencia ficción!

Joan Bagés

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

O COMPOSITOR

Joan Bagés i Rubí (Flix, Lleida, 1977)

Joan Bagés

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

A OBRA

...se ti non estiveses observándome, eu non estaría aquí... que incerteza!

Joan Bagés

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí

Rubí